

Uit het evangelie volgens Johannes (6, 51-58)

In die tijd zei Jezus tot de menigte van de Joden:

“Ik ben het levende brood dat uit de hemel is neergedaald.

Als iemand van dit brood eet, zal hij leven in eeuwigheid.

Het brood dat Ik zal geven, is mijn vlees,
ten bate van het leven der wereld.”

De Joden geraakten daarover met elkaar aan het twisten
en zeiden: “Hoe kan Hij ons zijn vlees te eten geven?”

Geloof me, zei Jezus daarop tot hen, , Ik zeg jullie:

als u het vlees van de Mensenzoon niet eet

en zijn bloed niet drinkt, hebt u het leven niet blijvend in u.

Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt,

heeft eeuwig leven en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag.

Want mijn vlees is echt voedsel en mijn bloed is echte drank.

Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt,

blijft in Mij en Ik in hem.

Zoals Ik door de Vader die leeft, gezonden ben

en leef door de Vader, zo zal ook hij die Mij eet, leven door Mij.

Dit is het brood, dat uit de hemel is neergedaald.

Het is niet zoals bij uw voorouders, die gegeten hebben

van het brood dat regende in de woestijn, en die niettemin gestorven zijn:

wie dit brood eet, zal leven in eeuwigheid.”

Denkend over Sacramentsdag....

Genegenheid en waardering voor elkaar drukken we uit door elkaar een cadeautje te geven. En dan zoeken we dat cadeau zorgvuldig uit. Een bos bloemen of een boek, alles feestelijk en mooi verpakt en er hoort een gepast woordje bij.

Als je een geschenk krijgt, dan schat je dat ook op zijn waarde. Je vraagt niet meteen de bon om het te gaan ruilen. Je bent er zuinig op, omdat je weet dat het een teken is van waardering, van liefde, van vriendschap.

Vandaag Sacramentsdag geeft God een cadeautje: Hij kiest heel eenvoudige dingen, zoals wat brood en een beetje wijn om samen te delen. Dit gebaar van breken en delen was zo eigen aan Jezus, dat het natuurlijk zo is dat dit brood en deze wijn de tekens zijn van zijn diepste genegenheid voor ons. De kern van zijn boodschap, en het bewijs dat ook jij er bij hoort! En dus is dit een uiterst waardevol cadeau.

Daarom noemen we het ook het Allerheiligste. Met zo'n cadeau ga je zorgvuldig en met eerbied met om. Elke tijd doet dat op zijn eigen wijze. Velen van ons kennen verhalen over eerste-communicantjes, voor wie het feest niet doorging,

omdat het kind zonder erg wat water had gedronken. En vroeger raakte alléén de priester de hostie aan. Hij deed de deur van het tabernakel open zonder duim en wijsvinger te gebruiken, want daar had hij de hostie mee vastgehouden. De bladzijden van het missaal sloeg hij nooit om met duim en wijsvingers, maar met de andere vingers. Zo heilig was dat Allerheiligste in vroeger dagen.

Er zijn talloze mooie verhalen uit het grijs verleden die de waarde van de allerheiligste moesten onderstrepen. Een van de mooiste kerken van Italië is te vinden in Orvieto. De bouw ervan begon in 1290. Ga vooral kijken om vier uur in de middag: dan staat de zon op de vergulde voorgevel! Misschien wordt je bewondering alleen maar groter als je weet waarom al die prachtige schoonheid werd gebouwd. Er was een verhaal, dat in 1263, vertelde over een wonder in de kleine buurgemeente Bolsena: een geconsacreerde hostie zou gebloed hebben. Om dat wonder te gedenken, bouwde men die kerk. In de kerk een prachtige fresco over dat wonder. De hostie zelf wordt nog altijd bewaard in een prachtige reliekschrijn, net als het bebloede altaardoek. Sacramentsdag werd ingesteld mede naar aanleiding van dat wonder van die bloedende hostie.

Een bloedende hostie in een Italiaans dorp, en Jezus die zegt: "Als u het vlees van de Mensenzoon niet eet en zijn bloed niet drinkt, hebt u het blijvende leven niet in u." Het lijkt wel alsof Hij zegt dat we letterlijk zijn vlees moeten eten en zijn bloed moeten drinken. Is dat de verklaring van die bloedende hostie honderden jaren geleden? Overigens niet alleen in Bolsena, er werden er door de eeuwen heen op heel wat plaatsen in heel Europa bloedende hosties gevonden.

Meent Jezus letterlijk wat Hij zegt? Natuurlijk niet. Jezus is geen kannibaal! Het evangelie van vandaag is een stukje uit een lange redevoering die Jezus hield na het wonder van de broodvermenigvuldiging. De vele joden die van dit wonder genoten hadden, wilden natuurlijk Jezus aan zich binden, want zo'n man, zo'n koning die zomaar voor eten en drinken kon zorgen, ja, dat zagen ze wel zitten. Uiteraard ging Jezus daar niet op in, integendeel, Hij noemde zichzelf het levende brood dat uit de hemel is neergedaald. Hij is Gods Zoon, en het voedsel en de drank die hij aan de mens geeft, dat zijn de woorden en daden die hij aan ons overdraagt. Doen zoals Hij doet en leven zoals Hij leeft, dat is breken en delen, dat is leven in eeuwigheid.

Dat delen/communiceren we natuurlijk met elkaar. Om vooral maar duidelijk te maken dat een mens niet leeft van brood alleen, laat staan van louter koekjes van eigen deeg. Wie bij het ontvangen van het Lichaam van Christus "Ja en amen" zegt, weet dat daar de nodige consequenties aan verbonden zijn. Het is "Ja en amen" zeggen tegen ons omgaan met God en ons omgaan met elkaar. Het is "Ja en amen" zeggen tegen het leven. "Ja en amen" zeggen tegen de opdracht van Jezus om in zijn naam met elkaar het levensbrood te breken en te delen. Dichtbij

huis en op wereldschaal. Neemt en eet. Komt gerust, maar weet wat je dan als Zijn volgeling te doen staat!

Voedsel voor onderweg op onze tocht door dit aardse bestaan. Jezus die ons zijn lichaam geeft, zelfs aan mensen die zijn bloed wel konden drinken – tot we in een wereld komen waar geen lichamen meer worden gebroken en geen onschuldig bloed meer wordt vergoten. En hopelijk kunnen we dit alles binnenkort weer samen vieren, in Goede Herder en Antonius Abt: communiceren met Hem, breken en delen met elkaar! We zien er naar uit!

Gebed.

Heer, blijf met ons in contact!

Blijf ons zoeken, met ons delen, in al wat het leven ons geeft.

Bemoedig ons de boodschap van Jezus gaande te houden:

te blijven delen met elkaar, in het vaste geloof dat eens

alles anders zal zijn, en mensen tot hun recht komen, in U. Amen